

Bonding

„Nechte nás spolu“

Odborníci se shodují, že první společné okamžiky po porodu (**bonding**) jsou nesmírně důležité. Ne jedné straně je **matka-rodička**. Devět měsíců si své dítě jenom představovala, **rozmlouvala** s ním vnitřní řečí, odhadovala, jak asi bude **vypadat**, komu se bude podobat, jaké bude na omak, jak bude **vonět** a hýbat se.

A na druhé straně je **novorozenec**, který musí překonat zásadní přechod z prostředí **plodové vody** do světa plného hluku, světla, pachů a střídajících se teplot.

Bonding v první fázi tyto dvě strany, porodem rozdělené, ještě na nějaký čas spojí. **Matka** si okamžitě zvyká na svou novou roli, které se ujímá **intuitivně**, vrozenými **pudy**. Dítě se ocitá sice už ve vnějším prostředí, ale nachází známé vůně matčina těla, slyší její **hlas**, na který bylo zvyklé už v **prenatálním období**.

Matka po porodu i **novorozenec** mají podle výzkumu odborníků v krvi vysokou hladinu **endorfinu**, **hormonu štěstí**, který dítě uklidňuje a matce přináší pocit hlubokého uspokojení. Lékaři a psychologové uvádějí, že toto mimořádné souznění trvá asi **dvanáct hodin** po porodu.

Bonding oblovoval „krkavčí“ matky

Zkušené **porodní babičky** měly už před mnoha lety **bonding** v záloze, a to zejména v případě, kdy matka (ať už z jakéhokoliv důvodu) **odmítala dítě** nebo se ho dokonce chtěla **vzdát**. „Vložte jí dítě do náručí,“ radily zkušené porodní báby. **Bonding** byl tedy praktikován už v době, kdy se nic nevědělo o **oxytocinu** či **endorfinu** (hormonu štěstí). Vědělo se však to podstatné, že která žena přivine v náručí své dítě hned **po porodu**, bude dobrou matkou.

Připomeňme si

Bonding ve své vědecké a odborné práci prosazoval, zdůvodňoval a eventuálně i uváděl do praxe profesor Zdeněk Matějček, světově uznávaný dětský psycholog, který bývá často označován jako nestor české dětské psychologie.